

عنوان مقاله:

پیوند هستی و شناخت از منظر حکمت صدرایی و پدیدارشناسی هوسرل

محل انتشار:

فصلنامه دین پژوهی و کارآمدی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سید محمد امین مداین - هیات علمی پژوهشی مرکز توسعه پژوهش های بین رشته ای معارف اسلامی و علوم سلامت دانشگاه علوم پزشکی تبریز

علی حقی - دانشیار دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی

قربانعلی کریم زاده قراملکی - دانشیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشکده الهیات و علوم اسلامی دانشگاه تبریز

میكائیل جمال پور - استادیار دانشگاه پیام نور تبریز گروه فلسفه و کلام اسلامی

خلاصه مقاله:

با وجود اهمیت هستی و شناخت در فلسفه کمتر فیلسوفی توانایی ارائه راه حل برای تبیین مسئله پیوند هستی و شناخت شده است. ملاصدرا و هوسرل با وجود تفاوت ها هر دو فیلسوف، بر اساس نقش ساحت انسانی در جهت تقرب دو سپهر مذکور گام های مشترکی برداشته اند. نوشتار حاضر در صدد نشان دادن وجوه شباهت صدرالمتالین و هوسرل در راستای پیوند هستی و شناخت است. در این پژوهش سعی بر این است که نقش ساحت انسانی در پیوند مراتب وجودی و مراحل ادراکی در دو مشرب حکمت متعالیه و پدیدارشناسی مشخص شود. از این رو بعد از تعریف و تبیین نفس ناطقه و آگوی استعلایی با روش مقایسه و تطبیق، به نقش ساحت انسانی در تبیین این مهم پرداخت شده است. نتایج به دست آمده از بررسی اندیشه های دو فیلسوف یاد شده عبارت است از این که ساحت انسانی منزلی نیست که هستی و شناخت از روی ناچاری در آن گرد آمده است، بلکه ساحت انسانی خود با سیر مراحل وجودی مراتب ادراکی متناسب را کسب و هستی و شناخت را در خود حاضر کرده است و در این راستا به علم یقینی دست یافته است.

کلمات کلیدی:

نفس ناطقه، آگوی استعلایی، مراتب ادراک، عوالم سه گانه وجود، اتحاد عاقل و معقول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289368>

